

Καλώς ήρθες στο Μουσείο Μικρασιατών Αιγάλεω!

Το όνομα μου είναι Ανδρονίκη και θα σε βοηθήσω να μάθεις πιο πολλά πράγματα για τη ζωή και την καθημερινότητα των Ελλήνων της Μικράς Ασίας πριν από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Πώς θα γίνει αυτό; Μα θα σου εμπιστευτώ αποσπάσματα από το ημερολόγιο μου. Σε αυτές θα σου ζητήσω να βρεις αγαπημένα αντικείμενα των ανθρώπων της εποχής που είναι δικά μου ή είναι ίδια με τα δικά μου. Καλή ανάγνωση...

15 Μαρτίου 1910

Σήμερα το πρωί ήρθε στην πόλη μας ο φωτογράφος από την Πόλη. Τον κάλεσα και εγώ στο σπίτι για να βγάλω φωτογραφίες. Διάλεξα τα δύο πιο ωραία φορέματα μου και πόζαρα στο σαλόνι του σπιτιού. Ο φωτογράφος μάλιστα με έβαλε να ποζάρω με τον ίδιο τρόπο και τις δύο φορές.

Μπορείς να ξεχωρίσεις τις φωτογραφίες μου από τις υπόλοιπες στον τοίχο του μουσείου;

Γράψε τους αριθμούς των δύο φωτογραφιών εδώ:

Το απόγευμα θα έρθουν οι φίλες μου για καφέ και για το φημισμένο σε όλη τη Smyrna γλυκό μου. Πρέπει λοιπόν να αλέσω φρέσκο καφέ και να μαζέψω σερβίτσια και σκεύη για το κέρασμα. Μπορείς να με βοηθήσεις να βρω πρώτα το μύλο του καφέ;

Γράψε τον αριθμό του μύλου εδώ:

Μπορείς να συμπληρώσεις στην παρακάτω λίστα 5 τουλάχιστον σκεύη που θα χρειαστώ; Εγώ συμπλήρωσα το πρώτο, για να σε βοηθήσω:

1. Κουταλάκια για γλυκό (59)
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....

Πάντα, όταν συναντιόμαστε με τις φίλες μου λέμε παλιές ιστορίες και γελάμε! Αυτή τη φορά η φίλη μου η Δήμητρα, μας έδειξε μια φωτογραφία από όταν ήταν μικρή και είχε κερδίσει στα καλλιστεία τον τίτλο «Μις Κυόρνη»!

Μπορείς να εντοπίσεις τη φωτογραφία; Γράψε τον αριθμό εδώ:

25 Δεκεμβρίου 1911

Σήμερα είναι Χριστούγεννα και η πεθερά μου ήρθε σπίτι με ένα σωρό δώρα για όλους.

Το επάγγελμα μου είναι μοδίστρα. Η πεθερά μου λοιπόν μου χάρισε μια ακριβή ραπτομηχανή. Για να καταλάβεις πόσο ακριβή είναι, πήγαινε στη Δέση 82 και μέτρησε πόσα κέρματα έδωσε στον έμπορο.

Γράψε το συνολικό αριθμό των κερμάτων εδώ:

Εγώ της χάρισα δύο από τις περίφημες κεντητές μαξιλαροθήκες μου. Μπορείς να τις εντοπίσεις;

Γράψε τον αριθμό για τις μαξιλαροθήκες εδώ:

Ο άνδρας μου είναι δάσκαλος στο δημοτικό σχολείο αρρένων της πόλης. Το δώρο για αυτόν είναι μια καινούργια κασετίνα με πένες και ένα μελανοδοχείο για να γράφει τα ενδεικτικά αποφοίτησης των παιδιών. Μπορείς να εντοπίσεις την κασετίνα, το μελανοδοχείο και ένα ενδεικτικό αποφοίτησης από το δημοτικό;

Γράψε τους αριθμούς των τριών αντικειμένων εδώ:

Για το γιο μου τον Μιχάλη, το δώρο είναι μια γραμματική για να βελτιώσει τα γαλλικά του. Βλέπεις, δουλεύει δίπλα στον μεγαλύτερο έμπορο σιτηρών της Κυόρνης και αναλαμβάνει όλη την αλληλογραφία και τη συνεννόηση με τους Φράγκους. Μπορείς να εντοπίσεις το βιβλίο;

Γράψε τον αριθμό για το βιβλίο εδώ:

5 Ιουνίου 1919

Άσχημα νέα μας έγραψε ο Εάδελφος Ιωάννης από τη Καμφούντα. Υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν το σπίτι και να φύγουν πρόσφυγες στη Ρωσία για να γλιτώσουν. Μάλλον δεν θα τους Ξαναδούμε ποτέ! Η κόρη μου, η μικρή Μαρία με ρωτά γιατί... Μπορείς να γράψεις με λίγα λόγια τι τρομακτικό έγινε πριν λίγες μέρες στη Καμφούντα;

.....
.....
.....
.....

..... (Ημερομηνία)

Είναι ήδη βράδυ και ταξιδεύουμε με βάρκα για κάποιο νησί του Αιγαίου. Όλα τα αφήσαμε... και φύγαμε! Δεν γινόταν αλλιώς... Η Κυύρνη καταστράφηκε. Είμαι σίγουρη ότι το σπίτι μας θα είναι τώρα στάχτες. Πήραμε μαζί και τα μικρά της κυρά Παναγιώτας της γειτόνισσας. Αυτή είπε θα κάτσει, καθώς ήταν σίγουρη ότι οι Τούρκοι θα λογικεύονταν και θα σταματήσουν τις καταστροφές στην πόλη... Μακάρι να την Ξαναδούμε... Θέλω να θυμάμαι την ημέρα αυτή για πάντα! Τι ημερομηνία να είναι τάχα; Μπορείς να την συμπληρώσεις παραπάνω;

25 Νοεμβρίου 1924

Είμαστε εδώ και κάποιες μέρες στην Αθήνα. Μένουμε σε μια σκηνή μαζί με άλλους πατριώτες από τη Κυύρνη. Είμαστε χαρούμενοι που είμαστε στην Ελλάδα αλλά και λυπημένοι που είμαστε μακριά από το σπίτι μας.

Μπορείς να βρεις τη φωτογραφία που δείχνει τις σκηνές μας και να εντοπίσεις σε ποια περιοχή της Αθήνας είμαστε;

Γράψε την απάντηση σου εδώ:

.....
.....

10 Φεβρουαρίου 1925

Σήμερα γίναμε νόμιμοι. Πικρή χαρά λοιπόν για όλους. Από τη μια με το χαρτί «Αστικής αποκατάστασης» μπορούμε να πιάσουμε δουλειά και να ζούμε ανθρωπινά, από την άλλη έπρεπε να αποδείξουμε ότι είμαστε Έλληνες... Ας είναι! Μπορείς να βρεις την Ψεύθυνη Δήλωση σαν και αυτή που μας έδωσαν;

Γράψε τον αριθμό για την Ψεύθυνη Δήλωση εδώ:

18 Μαρτίου 1925

Η φίλη μου η Δήμητρα (η Μις Κυύρη αν θυμάσαι...) αγόρασε ένα παντοπωλείο και πήγα να τη συγχαρώ. Βγάλαμε και φωτογραφία. Μπορείς να τη βρεις;

Γράψε τον αριθμό για φωτογραφία εδώ:

Σήμερα πληρώθηκε και ο άνδρας μου από την οικοδομή που δουλεύει. Πήρε όλα αυτά τα χαρτονομίσματα που φαίνονται στη Φέση 118. Μπορείς να τα μετρήσεις και να γράψεις το συνολικό πόσο των χρημάτων;

Γράψε το συνολικό πόσο των χρημάτων:

δραχμές

19 Ιουνίου 1932

Μένουμε στο Αιγάλεω εδώ και ένα χρόνο. Η ζωή είναι πλέον καλύτερη και με λιγότερη αβεβαιότητα. Οι φωτογραφίες μας είναι πιο καθάρές και η οικογένεια μεγαλώνει. Για να πειστείς δες τις φωτογραφίες 111, 115, 117, 119 και 120. Κοίτα την περιγραφή κάθειας από αυτές τις φωτογραφίες. Cου θυμίζει κάτι κάποιο από τα επίθετα που εμφανίζονται; Αν ναι τι;

.....

.....

.....

.....